

Autora Dobrogei

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Nogra Vodă No. 2, Constanța

ORGANUL FRONTULUI ROMÂNESC DIN JUD. CONSTANȚA
PREȘEDINTE DR. MIHAI ISĂCESCU

Redactor și girant responsabil
TUDOR BARBU

Un strălucit bilanț politic

Ideea lui „Numerus Vala-chicus” pornită din însăși conștiința d-lui Vaida Voevod, „exintima philosophia” cum zicea Cicerone, a avut și va avea încă multă vreme, efecte incalculabile, asupra vieții noastre politice sociale, culturale și economice.

Cu puterea unei lumini, ce despică întunericul, această magnifică idee a deschis drumuri noi, orizonturi largi pentru sociologi ca și pentru politicieni care până eri orbocăiau în confuzie și utopii.

Până la el, ideea națională era discutată numai de la catedră și în clinicele câtorva doctrinari, fără a o transpune în domeniul politicii sociale, din lipsa de curaj și energie ce nu le pot manifesta decât anumiți oameni predestinați.

D. Vaida Voevod, cu puternica sa intuiție și prevedere, a afirmat, acum doi ani, că singura forță de reacțiune, dinamică și de regenerare a neamului nu este decât ideea națională, rezemată pe cele trei coloane de rezistență și progres a oricărei societăți omenești: familia, patria și creștința.

Mișcarea politică a D-lui Vaida Voevod a deșteptat pe cei timizi, a produs o revizuire de conștiințe, a determinat transformări radicale de concepții și metode.

Rând pe rând, organizațiile profesionale de avocați, medici, ingineri, muncitorești și de meseriași, precum și partidele politice au adoptat naționalismul și proporționalitatea etnică ca bază de program și îndreptare socială.

Unele din partidele politice au copiat chiar multe puncte din programul D-lui Vaida Voevod. Partidul Național Liberal a început cu revizuirea streinilor și a pașaporturilor, controlul carturilor, a întocmit un proiect de lege pentru protecția muncii românești, însă nu pot să le traducă în fapt căci prea le e conștiința încărcată, prea sunt angajați streinilor, dar numai spre ași face o platformă electorală în opoziție.

Partidul național țărănesc, prin plecarea D-lui Vaida Voevod de la conducerea lui, s'a resimțit adânc, intrând într-o fază de desorientare și descompunere.

Actuala conducere, lipsită de autoritate și prestigiu, face

incercări disperate de a aduce partidul pe linia naționalismului, părăsind acel democratism fals și periculos.

În politica externă, D-l Vaida Voevod a avut aceeași satisfacție, iar evenimentele din ultimul timp i-au dat dreptate deplină.

„Cu Franța lui Leon Blum” noi nu stăm de vorbă, a spus acum un an D. Vaida Voevod, și Leon Blum a căzut, iar Franța cea adevărată are un guvern de salvagardarea intereselor sale naționale. În Spania, sub vigoarea acțiune națională a generalului Franco, Frontul Popular a comunistului Negrin va capitula în curând.

Partidul naț. țărănesc, lipsit de o conducere unitară, frământat de curente socialiste, comuniste, republicaniste, nu poate inspira încrederea suficientă Factorului Constituțional.

Declarațiile unora dintre fruntașii partidului liberal, făcute despre o nouă guvernare, le socotesc drept glume și nimeni nu le poate lua în serios, când cei patru ani s'au scurs numai cu stare de asediu și cenzură.

Nici unul din partidele politice nu sunt în stare să traducă în fapte, desideratele și legitimele revendicări ale poporului român de a ajunge stăpân în țara lui.

Corupția și imoralitatea a pătruns adânc în viața lor și nu mai pot avea nici un credit.

Numai Vaida Voevod va putea deschide o eră nouă în viața noastră de stat, numai el va fi în stare să curețe țara de streini frauduloși și pașaportari.

Deci numai Vaida Voevod este chemat să preia guvernarea după plecarea liberalilor, deși nu-i va fi ușoară misiunea, totuși cu energia, experiența, și autoritatea sa, va învinge orice dificultate și va face ca România să fie a Românilor.

GEORGE THOMA

În locul electrificării satelor guvernul liberal făcea mai bine decât ieftenea gazul la un leu, atât cât îl plătesc bulgarii în țara lor, gaz scos din țara noastră.

Statul ar fi economisit câteva sute de milioane anual iar sătenii 4-5 lei la litru de gaz. Noi n'am reușit a lumina cu electricitate cartierele marginase românești dela orașe și ne-apucăm să electrificăm satele, unde lumea, din cauza taxelor pe produsele petrolifere, s'a întors la opaiț.

Nouă directive financiare în Franța

În trecutele guvernări, național-țărăniștii au făcut o politică de risipă, de împrumuturi în străinătate, au lăsat deficite de miliarde în bugetul țării, au mărit dobânzile, creditul a dispărut, au scumpit produsele industriale și au micșorat prețul produselor agricole.

Exact aceeași politică au experimentat de curând francezii, sub guvernul Frontului Popular condus de d. Leon Blum, dar pe care l-au răsturnat, când au văzut că duce țara la prăpastie, numai după un an de guvernare.

Cum și național-țărăniștii voesc o guvernare prin Frontul Popular — cu evreii, comuniștii, conservatorii, ungurii, ucrainenii, rutenii etc. — critica făcută guvernării din Franța, a doua zi după căderea d-lui Leon Blum, se potrivește de minune și național-țărăniștilor.

Iată câteva puncte extrase din declarațiile noului ministru de finanțe al Franței, d. Georges Bonet, chemat să acopere deficitul de 17 miliarde franci (aproape 100 miliarde lei) lăsat de predecesorul său:

„Ajustarea veniturilor la cheltuieli, reducerea și evitarea împrumuturilor cari au luat proporții considerabile, sporirea și îmbunătățirea produselor industriale prin muncă, reducerea dobânzilor și procurarea creditului eficient.

Nu apărăm interesele unei singure clase ci ale tuturor. Este în joc însăși existența țării.

Nu avem să ne temem de nimic cât Franța e tare și unită.

Dacă ne lăsăm pradă iluziilor și lenei, dacă ne vedim incapabili să punem ordine în gospodărie, atunci riscăm să pierdem atât libertatea cât și pacea” (Universul 9 August 1937).

Aceasta este și chemarea Frontului Românesc, către loji Români, pentruca țara noastră să fie ferită de experiența dureroasă a Franței și spre a nu avea soarta Spaniei.

Români!

Nu cumpărați nimic dela străinii cu pașaport și nici dela evrei!

Naționalismul partidelor politice

Înainte de războiu, naționalismul prezenta un caracter individual și fiecare român se manifesta, nutrind în sufletul său acel foc sacru de a ve-

Petru M. Nițescu

dea odată împlinit visul scump nouă tuturor: realizarea idealului național prin unirea tuturor românilor.

Toate partidele politice de pe atunci, atât cel liberal, cât și cel conservator, ori cel jurnalist, se mărginea numai în executarea programului de guvernământ pe baza căruia se încredința, de către Capul Statului, conducerea țării.

Acel naționalism curat și cu caracter individual n'era dat însuflețirea de care a fost nevoie, ca să câștigăm războiul dela 1916-1918 și să facem România-Mare.

După ce războiul a trecut, sentimentul național a slăbit, luându-i loc o grijă a fiecăruia de a se instări, de ași face o poziție materială cât mai bună și de a trăi cât mai ușor.

Am asistat ani de-a rândul la această transformare și din amestecul băstinașilor cu fel de fel de elemente, cari n'au invadat țara, atrași de bogățiile noastre, n'am trezit într-o bună zi copleșiți de streini și pașaportari.

Partidele politice vechi cât și cele noi, pentru a se menține pe poziția naționalistă de formă, sau mai bine zis spre a fi la modă, au înscris în firma lor politică, în mod obligator și adăogirea de „național”. Și am asistat la schimbarea firmelor politice ca de exemplu: Partid Național-Liberal, Național-Democrat, Național-Agrar, Național-Țărănesc, etc. etc.

Dar tot acest naționalism a fost dictat numai din calcul politic, iar nici de cum din interes pentru țară și neam.

Și luând pe rând guverna-

rea a câtorva din aceste partide se adevărește afirmarea noastră.

Bunăoară: Partidul Național-Liberal a practicat în toate guvernările sale naționalismul numai în interesul partidului și a partizanilor săi.

Cu sistemul formulei „Prin noi înșine” au acaparat și au exploatat în trecut și exploatează și astăzi toate bogățiile țării, cot la cot cu steinii.

Astăzi asistăm la cel mai grozav desnodământ al sistemului naționalist al lor, fiindcă se găsesc în neputință de a promova munca națională, din cauza streinilor și nici nu pot să lovească în trusturi și carteluri, căci ar levi în propriul lor interes.

De naționalismul partidului țărănist, de sub șefia d-lui I. Mihalache, ce să mai vorbim.

Dela cămașa albă a d-lui Mihalache, alături de scufița roșie a D-rului N. Lupu și în tovarășia maghiarilor, evreilor și comuniștilor, în toate alegerile trecute, s'au demascat și au dovedit că mai curând sunt partid internațional străinist decât partid național țărănist.

Românului însă, nu i-a apus încă odăia sicău și după cum în toate vremurile grele i-a strălucit și i-a adus noroc și de această dată i-a răsărit la vreme.

Acțiunea marelui patriot și celui mai neînfricat naționalist, a d-lui Dr. Alexandru Vaida Voevod, dela 12 Martie 1935, când o creat „Frontul Românesc”, pe d'asupra tuturor partidelor politice, a deslăntuit în sufletul tuturor bunilor români acel naționalism constructiv, care trebuie să conducă la salvarea țării și neamului românesc.

Prin mobilizarea ordonată de conservarea instinctului național, „Frontul Românesc” cheamă în rândurile sale pe tot românul, mic și mare, bărbat și femeie, ca sub conducerea d-lui Dr. Alex. Vaida Voevod, în marșul triumfal al rededeșteptării naționale, să înfăptuim și al doilea și ultimul ideal național „România Românilor”.

Cu credința în Dumnezeu, și ascultători la comanda d-lui Dr. Al. Vaida Voevod, vom putea mântui țara și scăpa neamul Românesc din ghiaarele streinilor.

P. NIȚESCU

Ocrotirea plugarului și a meșteșugarului

La Conferința Interparlamentară dela Paris, la care au luat parte delegații de parlamentari din toate statele lumii, dl. D. R. Ioanișescu, fost ministru și actualul Secretar General al Frontului Românesc, a făcut un documentat și extrem de interesant raport asupra stării a două dintre cele mai oprite pătri sociale: țărani și meseriași.

Ca să ne dăm seama de felul cum a fost primit raportul dl. D. R. Ioanișescu, este suficient să arătăm că Președintele Conferinței Interparlamentare a dispus tipărirea lui în trei limbi: franceză, germană și engleză „pentru ca astfel toate popoarele lumii să ia cunoștință de conținutul lui“ și s'a hotărât totodată trimiterea acestui studiu — raport în discuția Conferinței dela Haga, pentru a servi de bază încheierii unei convenții internaționale.

Suntem mândri de strălucitul succes reputat de dl. D. R. Ioanișescu, la Paris, în fața celor mai aleși reprezentanți ai tuturor parlamentelor de pe pământ!

Domnul D. R. Ioanișescu nu este un convertit la strigătoarea problemă a muncii românești. Nu este numai exponentul cel mai autorizat al „Frontului Românesc“ care a înscris „primatul muncii naționale“ în fruntea programului său. D. R. Ioanișescu este omul care și-a închinat viața întreagă apărării muncii și a muncitorilor români, manuali sau intelectuali. Încă dela 1912, îl găsim în fruntea mișcărilor cari aveau să obțină votarea legii asigurărilor sociale, a legii meseriilor, a legii pentru construcțiuni eficiente și a legii pentru creditul muncitoresc. Era atât de mare faima de care se bucură ca fiind un profund cunoscător al problemelor sociale din țara noastră, încât a fost chemat să ocupe catedra de legislație muncitorescă și industrială dela Academia Comercială din București, creată în 1913.

Lumină din lumină, suflet curat și dragoste frățască pentru plugarul și meseriașul oprit, a transmis depe această catedră, profesorul D. R. Ioanișescu, zeci de ani, miilor de studenți cari îl ascultau cu e-vlavie.

După război, n'a fost problemă muncitorească, n'a fost lege de ocrotire socială, care să se fi rezolvat fără concursul d-sale. Sindicatele profesionale, ratificarea diferitelor convențiuni încheiate la Biroul internațional al Muncii dela Geneva, construirea de locuințe eficiente pentru funcționari și muncitori, jurisdicția muncii, Camerele de Muncă, unificarea asigurărilor sociale etc. etc., poartă toată pecetea sufletes-

că a marelui prieten a celor mulți și obidiți.

Numele lui D. R. Ioanișescu este pomenit cu venerație de zeci de mii de muncitori de toate gradele, cari s'au împărțit din binefacerile sale legislative.

Din opoziție chiar, D. R. Ioanișescu impune punctul său de vedere naționalist succesorilor săi dela Ministerul Muncii și exemplul cel mai frumos îl constituie fără îndoială dispozițiunea din legea creditului meșteșugăresc, votată în primăvara acestui an, potrivit căreia numai meseriași români pot lua împrumuturi dela această instituție.

Acesta este D. R. Ioanișescu, apărătorul din totdeauna al acelor cari prin trudita lor muncă, de zi și noapte, duc greul statului și pe spinarea cărora huzuresc venetici pământului, de care numai Frontul Românesc îi va scăpa.

Alături de muncitorii intelectuali și alături de ceilalți muncitori manuali, plugării și meseriași au mare nevoie de ocrotirea statului.

Plugarii și meseriași sunt clase — tampon între latifundiar și proletariat agricol de o parte și capitaliști și proletariat industrial de altă parte. Aceste două clase sociale au constituit întotdeauna o „frână“ contra curentelor de disoluție socială, meseriași și plugarii constituind cea mai sigură barieră contra comunismului.

Suntem o țară bogată, dar tocmai în aceste bogății ale țării noastre stă cauza atâtor nenorociri cari s'au abătut în decursul veacurilor asupra necăjitului popor românesc.

Ispitiți amarnic de bogățiile țării noastre, a trebuit să suferim sute de ani năvălirile barbare și mai apoi, ciopârțirea trupului sfânt al țării de către vecini hrăpăreți cari ne-au răpit Bucovina, Basarabia etc.

Și tot acestor bogății mari a țării noastre ca și a posibilității ușoare de îmbogățire, se datoresc nouile „năvăliri“ de după război, a străinilor cari ne sugrumă și din cauza cărora, am ajuns a ne considera străini în propria noastră țară.

Istoria ne arată că state puternice sunt statele cari au o populație numeroasă, muncitoare și conștientă de drepturile ei.

„Primatul muncii naționale“, „Ocrotirea plugarului și a meseriașului“ sunt puncte înscrise cu litere de foc în fruntea programului Frontului Românesc.

Aceasta nu însemnează transformarea țăranilor sau a meseriașilor în pensionari, în milogi cari să aștepte totul de la stat. Nu însemnează anarhizarea țării cu formule de

„frontului popular“: muncă cât de puțină și de proastă și câștig cât de mare. Nu însemnează promovarea incapacității și nici încurajarea trândăviei.

Țăranii și meseriași au nevoie multe: credit eficient și pe termen lung, înlocuirea treptată a muncii brațelor cu mașini agricole sau industriale, asigurări sociale, asistență sanitară, cămine și burse pentru copiii lor înzestrați și dornici de învățură, apărarea muncii lor împotriva speculatorilor de tot felul, cumpănă dreaptă între produsele muncii lor și cele industriale, etc., într'un cuvânt apărarea lor nu numai ca producători și consumatori, dar și ca temelie a statului românesc însuși.

„Primatul muncii naționale“ însemnează scoaterea din nevoi a noastră a tuturor. Pentru aceasta, trebuie întronată disciplina aspră a muncii, a muncii încordate din partea fiecăruia dintre noi, a muncii bine îndrumate din partea statului și și mai bine executate din partea celor chemați la îndeplinirea marelui operă naționale și sociale: îsgonirea străinilor din viața economică a țării și înlocuirea lor cu vârstare viguroase ale neamului românesc.

Munca va fi ridicată la rangul de dogmă religioasă.

Dar pentru reușita înaltului nostru țel mai trebuie ceva: Ne mai trebuie și cea splendidă mobilizare a sufletelor românești în slujba unei solidarizări a întregului neam românesc, pe care dl. profesor Nicolae Iorga o cristalizează în formula: SĂ TRĂIM ÎNTRE NOI, PENTRU NOI!

Vrem să scăpăm de pecinginea străină? Să nu le vindem și să nu cumpărăm nimic dela ei.

Grecii, când au cucerit Salonicul dela Turci, au găsit în el 180.000 evrei. Un cuvânt de ordine, s'a răspândit ca fulgerul în toată regiunea: nu cumpărați și nu vindeți nimic evreilor! În 3 ani, 150.000 de evrei au părăsit Salonicul, mulți dintre ei venind în România, despre care pe bună dreptate s'a spus că este pământul făgăduinței.

De câțiva ani, țărani polonezi din Galizia au organizat boicotul împotriva evreilor. Rezultatul? Citeam zilele trecute în ziare că acolo se găsesc o mulțime de sinagogi de vânzare, cu cari comunitățile evreiești nu mai au ce face, deoarece în unele orașe, în cari acum zece ani se găseau zeci de mii de evrei, azi n'a mai rămas niciunul.

Fi-vom și noi în stare să ne scuturăm de aceste lighioane?

I. IORDACHE
profesor și avocat

Frontul Românesc groaza Frontului Popular

În ziarul „Ogorul“ oficiosul partidului național țărănesc din Constanța, numărul 8 din 5 August a c., a apărut un articol intitulat:

„Ce sunteți voi guvernamentali liberali și tovarășii voștri de dreapta?“ articol scris de Preotul Const. Popescu-Palas. Din el se vede gradul termometric de febră internațională ce l-a cuprins pe autor, căci iată răspunsul pe care-l dă tot părintele istoric și teolog, titlului întrebător de mai sus: „guvernamentali liberali cu tovarășii lor de dre-

Sterie Bolma

pta (goșștii, valahisții, etc.) sunt cloncanii văzduhului, pustiiții vieții sociale, prin microbul aruncat al șantajului corupției și al moralității“.

Așa dar după concepția părintelui care își zice „teolog și istoric“, a cere: apărarea muncii românești, desființarea trusturilor și industriilor parazitare: romanizarea Industriei și a comerțului, proporționalitatea în liberale profesioni intelectuale ca și în școli, a apărarea proprietății, familia și biserica precum și celelalte puncte cuprinse în programul Frontului Românesc, pentru părintele Costache însemnă șantaj și imoralitate.

Dar, unde părintele Costache, tovarășul dela Hunedoara și din alte părți al comunistului Constantin Popescu-Palas teolog și el profesor universitar — devine tare denunțator, este corupția destăsurată de Frontul Românesc în selegirile recente.

Oameni buni, judecați cum se cuvine dar ertați-i că nu mai știu ce fac de groaza ce le-o inspiră formidabilul curent al Frontului Românesc

Știu că părintele Costache nu are biserică la Palas, ci o casă de rugăciune, deci nu e mare pagubă dacă vom fi și noi a doua Spanie, dar ceea ce nu gândește acum părintele „istoric și teolog“ este la numărul preoșilor ce vor fi și la noi arși-pe rug, ridicați în spânzurații, ciopârțiți cu cuțitele sau ciuruiți de gloanțele bestiilor roșii din Frontul Popular, fără vină și fără judecată.

E pur și simplu odios, ca un slujitor al altarului să se transforme în agent de denigrare a ideii naționale și creștine, ca, de altfel și de alți oameni politici din apropierea directă a părintelui.

Frontul Românesc opune înspăimântătoare răstăciri a preotului Costache, dărzenia și masivitatea de credință a Preotului Panait Florea de la Zorile — Adamelisi, care are o biserică mândră cu credincioși hotărâți, iubitori de țară și neam, din truda cărora au înflăcărit-o, o vor apăra și păstrați chiar în ciuda băguelilor și aiurelilor internaționale ale părintelui Costache-Palas.

Însă la o parte necuviințele din articolul citat și care nu cadrează cu haina ce poartă, cerem părintelui să dovedească: șantajul

corupția și imoralitatea comise de dreapta naționalistă în recente alegeri și să răspundă la următoarele:

1) Aprobă părintele Costache alcătuirea unui Front Popular și cu cine?

2) Crede că e bine ca partidul din care face parte, național țărănesc, să facă carteluri cu ciocoi (conservatorii) cu socialiștii, împănați cu comuniștii, cu partidul evreesc, cu partidul maghiar al groșilor, cu frontul plugarilor maghiari care sunt comuniști maghiari, rutenii, cu ucrainenii? etc.

3) Aprobă ca partidul din care face parte să fie susținut de presa evreo-comunistă, care otrăvește zilnic sufletul națiunii și împotriva căreia însăși I. P. S. S. Patriarhul s'a ridicat?

4) Aprobă modul cum au fost jefuiți la preț țărani și băncile populare, de federala Constanța condusă de actualii conducători ai partidului național țărănesc și chemați în fața justiției?

5) Aprobă ca șeful gărzilor țărănești (azi condamnat) să activeze în fruntea unui comitet antifascist, comitet alcătuit în majoritate din persoane certe și siguranța statului și condamnate?

După răspunsul ce va da, vom ști ce atitudine urmează a lua față de — deocamdată — Sf. sa.

Sterie Bolma

Numai pașaportarii sunt favorizați la impuneri

Marile firme comerciale și industriale ale pașaportarilor — printr'o vinovată îngăduință a unor organe fiscale — deși sunt impuse la veniturii mici, fac apel, se judecă și obțin însemnate scaderi de impozite fiind susținute de anumiți avocați țărăniști și liberali.

Pe când pașaportarii scapă de impuneri, românii sunt lăsați la bunul plac al unor organe fiscale, fără simțul răspunderii și lipsite de conștiință națională.

Intr'un viitor număr vom publica nume și date. De altfel, nu-i greu ca ori cine să verifice suținerile noastre.

Datoria oricărui bun român este de a semna toleranța acordată pașaportarilor, lipsa dela datorie a aparatului fiscal cum și a celor cari-i susțin în fața instanțelor de judecată în paguba statului și întreprinderilor românești.

Liberalii au votat legea creditului agricol, creditului meșteșugăresc, a creditului aurifer, și-au aranjat consiliile de administrație la toate aceste noi instituțiuni, pe timp de patru ani, cu diurne, jetoane, deplasări, prime, însă până acum n'au dat nici un ban credit.

Și-au refăcut băncile lor pe spinarea statului, dar au lăsat băncile populare în părăsire spre a nu le face concurență.

La fel au făcut și național țărăniștii înaintea lor înființând creditul ipotecar agricol, unde numai directorul general avea câteva milioane anual, și de unde țărani n'a văzut un ban.

Incepând cu acest număr, „Aurora Dobrogei“ va apare de două ori pe lună.

Datoria politică a învățătorilor

Partidul național-țărănesc a ajuns o primejdie națională din vina conducătorilor, unii, ridicăți dintre învățători și prin învățători.

Ei n'au opus destulă împotrivire pentru a l opri de pe calea răstăcirii.

Creație a învățătorilor, acest partid a lovit întâi în ei, individual, în grup sau în întregul corp profesional, nesocotind cele mai imperioase deziderate ale învățătorilor.

Partidul, — în care ei au crezut și la care au pus piatră de temelie, idealismul, — se clatină pe drumuri străine, haotic, lipsit de doctrină naționalistă și de conducere unitară, sbătându-se a înfăptui un pretins democratism apărât de presa înstrăinată și care va împinge înăuntru la războiul civil, iar în afară, la războiul alături de comuniști.

Partidul care, intruchipat — cândva — năzuințele țărâșimii române, prin emancipare economică și politică, a trădat interesele ei, cum s'a văzut după cele două nenorocite guvernări, lăsându-se plătit și condus de străinii cari l-au îngrădărit coborând țărâșimea într'o tot mai adâncă sărăcie.

Orașele sunt azi complect înstrăinate iar românii se află numai în noroiul și întunericul mahalalelor mărginașe, măcinași de boale.

Partidul național-țărănesc se sprijină azi pe voturile străinilor dela orașe, de aceea nu poate întreprinde nicio acțiune pentru românizarea lor.

Avuțiile țării și tot folosul muncii românești se află în mâna străinilor.

Falsa democrație cu cari au îmbăt și continuă a amăgi țărâșimea timp de 20 ani, n'a folosit decât unui pumn de oameni, între cari se află și puțini învățători. Aceștia în a angaja și numele corpului învățătoresc în acțiunea lor greșită.

Actualul președinte al partidului național-țărănesc se trudește zadarnic a împăca diferitele tendințe cari se exclud — republicanismul unora cu socialismul altora și cu oportunismul tuturor — și în goana după voturi, face concesii în paguba intereselor neamului, tolerând pacte ca acel cu maghiarii, prin a cărui aplicare, învățătorii unguri găsesc plasament pe când ai noștri, nici normalității din 1933 n'au locuri în învățământ.

D-l Ion Mihalache a uitat că e învățător și că învățătorii fără posturi sunt feciori de țărani români!

Țara freamătă dela un capăt la altul!

Curențele naționaliste iau diferite forme politice, unele adăpându-se dela ideologii și metode străine, violente,

indepartându-se dela tradiția luptelor naționale românești ale înaintașilor noștri, ceea ce poate duce la tulburări și la schimbarea ființei neamului.

Numai formele politice curat românești, fără amestec străin, pot asigura neamului și statului român liniștea, consolidarea și prosperitatea.

Dintr'o datorie cetățenească și de român, învățătorul trebuie să aibă o atitudine politică cel puțin în momentul când votează.

Rolul de îndrumători al poporului român și mai cu deosebire al țărâșimii, în mijlocul căreia trăiesc, îi obligă pe învățători să se ridice împotriva partidului care în deridare se mai numește „național” și „țărănesc” când, în realitate, este un partid antinațional.

Învățătorii trebuie să sprijine acțiunea Frontului Românesc care, prin programul său realist și sub conducerea marelui român Văduț Voevod poate feri țara și neamul de sguđuirii lăuntrice și de complicațiuni în afară, călăuzindu-le în liniște pe calea evoluției normale către destinele ce le-au fost hotărâte.

TUDOR BARBU
Învățător

Ce faci, domnule Ţoni?

La congresul profesorilor secundari din Septembrie c. ținut la Cernăuți, s'a discutat și hotărât naționalizarea corpului didactic secundar.

Această chestiune a fost ocolită însă cu multă grijă la congresul învățătorilor care a precedat numai cu câteva zile pe al profesorilor secundari. Oare, nu avem destui învățători evrei, maghiari, ruteni, ucraineni pe când mii de învățători români rabdă de foame?

A voit d. Ţoni, colegul d-lui Mihalache și fost deputat, ales la Cetatea Albă pe lista național-țărănistă în trecuta guvernare, să nu se supere d-l Moise Zipsein și partidul național-țărănesc?

Asemena, d. Ţoni a evitat a spune punctul de vedere al învățătorimii române în chestiunea evreească, așa după cum a făcut-o d. prof. I. Nisipeanu în numele profesorilor secundari.

Din motive care-l priveșc, d. Ţoni personal poate face orice politică, însă, d-lui Ţoni în calitate de președinte al asociației învățătorilor — nu-i sunt permise manevre politice cari, oricât le-ar masca, dau impresia că învățătorimea se desinteresează de problemele vitale ale neamului, ceea ce ar scobori-o în fața opiniei publice românești.

Și noi știm că nu este așa. Marea mulțime a învățătorilor dezaprobă atitudinea echivocă a d-lui Ţoni care e dăunătoare și corpului învățătoresc și țării.

Asociația Constanța ce spune?

Iar declarații la... Topoloveni

La proaspătul congres al tineretului național-țărănist ținut de astă dată la Topoloveni, d. Ion Mihalache a vorbit despre problema minoritară și evreească — la ordinea zilei — dar s'a ferit cu grijă să nu supere nici pe unii, nici pe alții, și a omis să pomenească de pașaportari.

Tineretului român l-a recomandat muncă încordată... desigur în partidul d-lui I. Mihalache a lăturea de noui străini veniți în locul românilor.

La sate chestiunea primatului muncii naționale d. Mihalache o găsește „deplin și radical rezolvată prin Cooperatie și anume... încet, încet”.

Deci, la guvern, se va aplica sistemul Lepădatu, Topor cu diurne și ciupirea din prețul produselor țărănești încredințate cooperativei național-țărăniste.

„La orașe, se prepară revărsarea prisosului de energie românească din țărâșime” fără însă a supăra străinii și pașaportarii care-i votează și trebuie să-i mai voteze.

Astfel, împăcând și capra și varza, adică și pe români și pe evrei, străini, pașaportari, domnul Ion Mihalache se și vede prim ministru cu... itari.

Dar nu știm de ce, de câteori merge d. Ion Mihalache în deal la Topoloveni sau la Câmpulung ca un Negru-Vodă de altădată, d-nii Maniu, Dr. Lupu și fruntașii ceilalți nu se prea văd pe aproape și d. Mihalache rămâne numai cu vestitul autor de anuare, d-l I. C. Petrescu.

Desmințire

D-l avocat M. Constantinescu Kluc a fost secretar general al organizației partidului „Agrar” din Constanța a demisionat din această organizație încă din luna Iulie c.r., demisie pe care a înaintat-o persoanei în drept prin scrisoarea recomandată cu recipisa Nr. 3716 din 17 Iulie 1937 a Oficiului Postal Constanța nefiind exclus după cum intenționat și cu rea credință s'a publicat în Ziarul „Brazda” Nr. 4 din Septembrie 1937.

Odată cu d-șsa au mai demisionat din suszisa organizație un important grup de fruntași și foști membrii din oraș cât și numeroase organizații sătești din județ înscriindu-se cu toții în „Frontul Românesc”.

Despre „Instituțiile de Credit...”

Cercetând publicațiile în acest sens, și în special din darea de seamă a adunării generale a „Creditului agricol ipotecar” care, aflăm că s'a ținut cu ușile închise, ca întotdeauna de altfel în asemenea cazuri, iată trista și dureroasă constatare:

M. Constantinescu Kluc

În anii 1934—1936 inclusiv, s'au acordat la 1182 de agricultori, împrumuturi în valoare totală de 1 miliard 11 milioane.

Deci în „Țara Românească” sunt numai 1182 de agricultori cari merită să fie ajutați? Iată cum a înțeles, Onoratul Consiliu al Creditului Agricol ipotecar, să protejeze pe agricultorii acestei Țări, cari după câte știm cu toții, reprezintă 85% din populația României.

Cari au fost fericiții muritori, cari și de data aceasta, s'au înfruptat din această mană cerească, darea de seamă a consiliului, nu vorbește nimic.

Mergând mai departe, vedem că în anul 1936, Creditul agricol trebuia să încaseze dela debitorii săi, circa 72 milioane; iar din această sumă nu a încasat decât 62 milioane, fără ca să spună ce măsură s'au luat contra acestora.

La distribuția beneficiilor însă, statului i se returnează, din toate avansurile făcute către Creditul Agricol ipotecar, suma de 2 milioane, jumătate din beneficiul net de 14 milioane, deoarece restul reprezintă diurnele, lefurile și tantiemele consiliului de administrație, de care darea de seamă nu vorbește iarăș nimic. Partea însă mai caraghioasă, dar care în acelaș timp este și tragică, este că după ce s'au făcut scăderile beneficiilor la stat și celor două categorii de acționari, a rămas un sold de lei 1506.

Dacă recapitulăm, reese următoarea situație: 1 miliard 11 milioane lei capital, 1182 de favoriți și 1506 lei sold al beneficiilor. Aceasta este situația, care reese din darea de seamă a creditului agricol și pe care adunarea generală a aprobat-o și a dat descărcare consiliului de administrație.

Dar azi, mai avem proaspătă, caldă de tot, o altă lege, făcută poate pentru încă o mie de profitori, avem „legea pentru institutul național de credit agricol”.

O lege cu titlu mare, kilometric, cu cuvântul național în el pentruca să miște sufletele noastre, o lege al cărui rezultat îl vom vedea curând, și cred că nu va fi mai bun, ca la cea dintâiu.

Spun aceasta, deoarece în ședința Adunării Deputaților, cea mai aprisă discuție a fost nu în cece privește cuprinsul și fondul legii, ci în cece privește cota convenită membrilor din consiliul de administrație. Astfel s'a stabilit că, numai în schimbul unei semnături, cota care trebuie încasată de către cei 11 membrii din consiliul de administrație să fie de 8%, cece reprezintă circa 4 milioane pe an, și s'au opus cu o îndârjire feroce când unul dintre deputații prezenți a propus reducerea cotei la 3% și Camera a trebuit totuși să voteze menținerea cotei de 8%.

Nenorocirea este că, acest lucru se întâmplă în vremuri când din toate clasele sociale se aud proteste împotriva sistemului dureros pentru Țară, al acestui sistem al tantiemelor și jetoanelor multiple, cari se încasează cu nemiluita, precum și în contra sistemului de favoritism, — dar în zadar — nimenea dintre profitori nu pleacă urechea și la durerea acestei Țări, la durerea agricultorilor, cari cu sudoarea frunții și cu aceeași speranță a unui an bun, își duc zilele de azi pe mâine precum și la durerea slujbașilor fie ei preoți, învățători sau mici funcționari cari dintr'un salariu ce variază între 1500 și 2900 lei pe lună, nu pot face față nevoilor strict necesare existenței lor, necum familiilor lor.

Glăsul acestei Țări, glăsul de jale și de durere nu este ascultat, iar voi frați plugari lăsați orice speranță, astfel de instituții nu sunt făcute pentru voi. Țărâșimii au înființat „Creditul Agricol ipotecar iar liberalii Legea pentru institutul național de credit agricol, ambele, pentru marii proprietari.

Ele vor satisface punga și stomacul celor din consiliile de administrație și în plus vor face viața mai frumoasă la cei 1000 sau 2000 de favoriți ai regimului.

Constantinescu Kluc

Intruniri fixate în județ

Se aduce la cunoștință că Frontul Românesc va ține intruniri publice Duminică 3 Octombrie ora 9½ dim., în orașul Mangalia și Duminică 10 Octombrie ora 9½ dim., la Adamclisi.

La aceste intruniri vor lua cuvântul: D-l deputat Dr. Mihail Isăcescu președintele organizației și mai mulți fruntași.

Toți prietenii noștri din satele pendinte de aceste sectoare sunt rugați a participa în număr mare.

Liberalii și național-tărăniștii au res- trâns drepturile politice ale preoților și învățătorilor

Legea votată de liberali, ca preoții și învățătorii să nu fie aleși în consiliile comunale și județene, iar dacă vor fi aleși, să fie invalidați de consilii, a fost aplicată de liberali cu ajutorul național-tărăniștilor.

Cu două exemple, din multe altele, facem dovada: La Ilfov, învățătorul Dobrișan, ales în consiliul județean, a fost invalidat cu toate cele 17 voturi național-tărăniștii, în frunte cu al d lui V. Madgearu, plus un vot liberal, al d-lui Donescu. (Frontul Românesc a votat pentru validare).

La municipiul Constanța, național-tărăniștii au cerut și votat invalidarea învățătorului Constantin Abagi.

Din aceste două cazuri se vede că național-tărăniștii au votat scoaterea învățătorilor din consiliile comunale și județene uneori în unire cu liberalii, alteori, singuri, după cum le convenea.

Dacă vroiau apărarea drepturilor politice ale învățătorilor și preoților, ei trebuiau să împiedice aplicarea legii liberale votând menținerea iar nu scoaterea din consiliile unde au fost aleși.

Aceasta era singura atitudine logică, cuminte.

Dar să dai afară din consilii și puținii învățători cari au putut pătrunde, ca apoi să protestezi, luându-le apărarea cum o face ziarul „Ogorul“, dela 5 August 1937 în articolul „Drepturile civile ale preoților și învățătorilor“ e fapt și nelogic, dar și lipsit de seriozitate.

Reproducem din articolul imprincipiat, articol lung de trei coloane și iscălit de d. I. Dumitrescu-Frasin:

„La alegerile comunale și județene efectuate în ultimul timp, pe diferite liste, au candidat unii învățători și preoți, fiind aleși; dar la validare, echivocul și diversivitatea s'au transformat în consilii de rea credință și bun plac: acolo unde preoții și învățătorii sunt liberali, validarea vine imediat, iar unde fac parte din opoziție, sunt invalidați“.

Noi completăm: Acolo unde consilierii — învățători, preoți — sunt național-

tărăniști, aceștia votează validarea. Unde nici unii nici alții n'au consilierii, se unesc și votează invalidarea.

D-l I. Dumitrescu vorbește de „reacredință și bun plac“ la liberali, ceea ce e adevărat însă, calificativele se aplică în aceeași măsură și național-tărăniștilor.

Toată lungimea articolului de fond, pe trei coloane (!) deși începe cu amiralul Togo dela Port Arthur și isprăvește cu d. I. Dumitrescu... la „Frasin, nu poate apoi „rea credință și bunul plac“ cum zice autorul, ci mai mult dă la iveală colaborarea perfidă liberalo-tărăniștii la călcarea drepturilor politice ale învățătorilor și preoților. Dovada am făcut-o!

T. B.

Diverse

In urma înfrângerii rușinoase pe care liberalii au suferit-o în alegerile dela Adam Clisi, unde se știe că Frontul Românesc a luat majoritatea locurilor și liberalii niciunul, aceștia au inventat năzbătia că Preotul Panait Florea, capul listei noastre ar fi trecut la ei.

Această grosolană minciună, este făcută cu scopul de a opri mersul ascendent al mișcării Frontului Românesc.

Pr. Panait Florea dă cea mai categorică desmințire și își la angajamentul ca — ia apropiatele alegeri generale — să desfășoare pe liberali din întreg cuprinsul sectorului Adam-Clisi

Este adevărat sau nu că în luptele dela Căpâțana Porcului, în ziua de 21 Octombrie 1916, locotenentul de rezervă V. Lepădatu comandantul comp. II din Reg. 74, fără a fi rănit, a fost evacuat și internat?

Pentru ce s'a făcut evacuarea și internarea?

Ziarul „România dela Mare“ care apare în atelerele pașaportarului Sotir atacă în numărul 196 din 6 Septembrie a. c. pe arhitectul român, făcându-l „cel mai nedestoințel arhitect“, fără a găsi nimic de zis împotriva arhitecților: Goldstein, Ivanof, Gospodinof, Kesigbastian, Zilberban, Kulungloglu și alții de aceeași categorie.

Cel vizați nu au nimic de spus?

Liberalii, în loc să ridice brevele de băuturi spirtoase dela pașaportari — așa cum fostul ministru de interne d. Luca, a promis d lui dr. Mihai Isăcescu — au ridicat brevele românilor, cum în două rânduri au făcut cu prietenul nostru d. V. Ciurea — Cogealac.

In alegerile dela Hârșova, poliția a confiscat o măciucă național-tărăniștii cu plumb la cap.

Plumbul e semnul deșteptăciunii lor!

Toți șefii de organizații sătești și șefii de sectoare din județ și municipiu sunt insistent rugați a lua urgente măsuri de a se face cu var sau vopsea semnul Frontului Românesc peste tot unde este posibil și mai ales pe gardurile și pereții caselor prietenilor noștri.

Spre știința tuturor!

Oricine se va dovedi că a comis un act necinstit — prin însăși acest fapt — se pune în afară de cadrele „Frontului Românesc“.

Cazul Ilie Voinica sau cum au fost înșelați țărani prin Federala condusă de d. Vasile Lepădatu.

(Din interpelarea d-lui Dr. Mihai Isăcescu dezvoltată în ședințele Adunării deputaților dela 4 și 12 Aprilie 1935.) Interpelare publicată în broșura: „Neregulele dela Federala Constanța“ (pagina 20).

D-l M. Negură, subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor:

Este o vorbă că paguba o îndură banca, paguba o îndură producătorii.

Trebuie verificat căci, dacă ar fi exact, ar fi o grozăvie.

D-l V. Lepădatu: Le-a luat din registre, însă izolat.

D-l Dr. M. Isăcescu. De îndată ce recunoașteți că datele sunt luate din registre recunoașteți implicit și veridicitatea faptelor, de altfel rămâne ca d-v să verificați personal. (Ce să mai verificați! N. R.)

La 15 Iulie 1920, un plugar, Ilie Voinica din comuna Chiragi, depune în silozul 103 cantitatea de 17.810 kg. orz. La 5 August cu factura 24 se vinde casei Balian această cantitate de 17.810 kg din silozul Nr. 103, cu prețul de lei 5,05 per kilo. La această cantitate, la care urmează să primească 89.940 lei la 24 Iulie, vasăzică după aproape un an, Federala Constanța îl lichidează pe Ilie Voinica, conform scrisurii Nr. 5.094, găsită în folio-copier 113, din copierul 451, la prețul de 2,4177 per kilo, în loc de 5,05, și i se calculează, deci, la acest preț, în loc de lei 89.940, numai 43.041 lei. Prin urmare i s'a socotit orzul cu 46.899, lei mai puțin decât i se cuvenea. Și s'a mai scăzut magazinajul și asigurarea, în sumă de 16.404, pentru marfa care a stat numai 20 zile în silozuri și pentru care ar fi trebuit să plătească numai 769 lei. Prin urmare, magazinajul la un modest plugar, care depune spre vânzare 17.810 kilograme orz, i s'a calculat cu 15,635 mai mult decât se cuvenea, așa dar plugarul Ilie Voinica a fost păgubit în total cu 62.534 lei primind în loc de 89.940 lei numai 27.406 lei. Dacă se face calculul, însemnează că i s'a socotit numai 1,53 lei pe kilogram, în loc de 5,05 lei, cu cât s'a vândut în realitate

Noii înscrieri în „Frontul Românesc“

Din județ

- Călugăreni: Nicolae I. Leca învățător;
- Dobromir Vole: Dumitru Cotrumba învățător;
- Ivrinezii Mici: Gh. Popescu, Vasile Stroe, Ștefan Cosor, Constantin Ion, C-tin Ivan, Ion Drăgoi, Ion Pascu și Nicolae I. Dobrescu;
- Lolul: Netița Calu, Neașbula Calu, Carbala Calu, Meviet Murat;
- Darobani: Petre Darie;
- Chirnogeni: Radu Gavrilă, Gh. Năchiu, Gr. Altenie, Dumitru Bucur;
- Viroaga: Gh. I. Uțupan;
- Belle: Nicolae St. Ion, Gh. Marin Dinu, Ion Paizan, Ion Gheorghe;
- Vahli: Neagu Șerban, Gr. Cheval, Zăinea V. Dinica;
- Aliman: Stalcu Chires;
- Corbul de Jos: Iordan Gh. Dobre;
- Nuntași: Nedelcu St. Nedelcu, Anghel Dobre;
- Osmancea: Petre Sterian, Abduraman Curtell;
- Ciobănița: Emil Ghelner, Abert Schmidt, Hugo Schmidt;
- Măleanu: Marin Gh. Ruse, D-tru I. Ionescu, Marin St. Tănase, Nic. Gh. Ghilă, Babolanu Nic. Bobinaru N. T. Sprăceanu, C-tin C. Encica, Petre Gh. Ruse;
- Ghindărești: Iacob Antrop, Corneliu Nic., Nifante Răganschi, Gh. Pulo;
- Cochirleni: Dan I. Petre;
- Abud: Gavrilă Ciocan, Ion V. Ludova, Nistor Costea, Ion Lupu, Gh. V. Ludova, Nicolae Bobaru;
- Cogealac: Ionescu I. Gh. Costică Boncotă, Anton Caramn, Fritz Love, Andrias Forcher, David Mahan, Gotfrind Matsal, August Matsal, Samuel Mahan, Mihail Flenghel, Adolf Pontan, Gothold Ceh, Nic. Gh. Loghin, Ion P. Rusu, Ion Gh. Basceanu, Nicolae N. Matei, Niță Petea, Gh. Bășceanu, Martin Ceh, Gh. Popescu, Ion Boncotă, Dumitru Ionescu;
- Târșevă: Ion Daneș, Cezar N. Popescu, Nicolae Popescu, Petre P. Daneș, Vasile Negulescu, Ferdinand Cnoi, Gottfried Samerfeld;
- Valea Dactor: Gh. Sima, Dumitru Georgescu, Riza Geamașin;
- Veteranul: Ion Bratu, Dumitru Bratu, Iosif Viad;
- I. Gh. Duca: Gh. Turtoi;
- Hârșova: Ion Gh. Teohănescu, Daniil Vasile, Gh. Ștan, Iosif I. Tudoran, Dumitru S. Marinescu, Iordan Bozoloacă, Iordan Pelivan, Costică R. Voicu, Nicolae Urdea, Nic. Munteanu, Gh. S. Mares, Panait Chiriță, Cristache Cosmănu, Isala I. Bardas;
- Vedul Oit: Nicolae Colțoi, Dinu Bordea, Gh. G. Ionescu, Ștefan Găltan, Dumitru Patarnachi, Șt. Drăghici, Gh. Cheles, Ion P. Iacob, Simeon Miliță, Ion I. Ionță, Tudorache Mătoțol;
- Teșevă Vodă: Marin Cloroiu;
- Mihai Viteazul: Cristu Gh. Iordan;
- Băneasa: Ion I. T. Enuță, Dumitru V. Ruse, D. M. Cușea;
- Peștera: Gh. Vrânceanu;
- Cuză Vodă: Vasile Baciu, Ion Mușat;
- Amzacea: Ion Anghel Radu;
- Palazu Mare: Petre Văitovici, Valeriu Tăbăraș, Moșii Bujăreni, Ștefan Tibart, Iosif Brandt Gh. Mas, Carol Mas;
- Tuzia: Bechir Ismail;
- Negrești: Coman Vălsan;
- Ovidiu: Coman Săndu, Tudor Vioreanu, Carol Liebert;
- Straja: Tudor Gh. Bucuroaia;
- Ivrinezii Mari: D-tru D. Răsoi, Petre Z. Tudorachi;
- Adamclisi: Ion Păduraru, Isala Grofu;
- Nestradin: Zaharia Olteanu;
- Nistorești: Petrea D. Stângă;
- Dulcești: Muhsrem Omer;
- Albești: Eremia Mircea, Gh. Stădeț, Iacob Libelt;
- Coroana: D-tru Lepădatu, D-tru Trache, Cristache Clucu;
- Vâlcele: Ion M. Stoica, D-tru I. Enache;
- Comana: Florea I. Pavel, V. C. Pavel;
- Orzari: Ion M. Stolca, Ilie Niculescu, Oprea M. Viad, Ion Oprea Curcă, Ficus Paraschiv, Florea F. Cojoc;
- Casian: Nicolae Dragomir;
- Negra Vodă: Petre Darie;
- Căciutași: Ilie T. Nica;
- Căpâțana: Petre Dumitrel;
- Carol I: Gh. Coman, D-tru Mija;
- Cetatea: Ruse Gh. Ion;
- Ciobanul: Radu Ilie;
- Deteni: Marin Dragomir, Gh. Ștefan Dicu, Gh. Șt. Dobre;
- Dobromir Deal: Ion Neagu, Voicu M. Părvu;
- Mircești: Gh. Marin Dinu;
- Mosnești: Viad Chicea, Gh. Mares, Gr. Budaș;
- Negureni: Tănase Florescu;
- Oltent: Ilie Ilie pensionar;
- Oltina: C-tin Gal, George Popescu, Gh. Clăcăr;
- Plopeni: Traian Cristu, Radu Băden, Anghel Slav;
- Rășița: Barbu D-tru;
- Șipotete: Ion V. Turcu;
- Sarai: Ion Gh. Cristășeanu;
- Satu Nou: Corst. R. Mitu;
- Tortoman: Stroe Crivăț;
- Valea Taputul: Ch. Iordina.

Văndători

- Ion I. T. 19, Costică De-
- Zortle: Ion Niculescu, Ioan Dichia;
- Domnița E'ena: Ion Banea, morar;
- Dorobanțul: Ștefan Z. Popescu;
- Florile: Ion Gheorghe;
- Gărlăciu: Ion I. Găzacu;
- Grădina: Gh. Bătrăneanu;
- Horia: Stan Taciu, Toma Carapcea, Șerban Ion;
- Ion Corvin: Petre Cușea;
- Lespezi: Ch. Munteanu, Danciu Oprea;
- Limanul: Dumitru Viadescu.

Din Municipiu

- Gh. Chiricioala, Sub-lit. rez. pens.;
- Petre Mihăescu, antreprenor;
- D-tru Ciobanu, antr. lucrări;
- Ion Marga, comerc;
- Istrate Marin, pens.;
- Radu Soare, funcț.;
- Toma Tănăsescu, funcț.;
- Ion S. Chitu, funcț.;
- Aurel C. Rădulescu, mecanic;
- Alex. Văjoalca, manșul-pulan;
- Vasiliu N. fochist;
- Muracea Suleiman, tâmplar;
- Chiriac Gh. funcț.;
- Pavel Vasile, funcț.;
- Delcea Florea, muncitor;
- Ioan David, comerc.;
- Ion Stroe, comerc.;
- Radu Nicolau, cond. atel.;
- „Dobrogea Jună“;
- Sotir M. Ion, funcț.;
- Savu Andrei, muncitor;
- Cristu I. Cristu, cărușar;
- Roșca I. D-tru, tâmplar;
- Dragomir, croitor;
- Desăliță V., comerc.;
- M. halache Costache, navigator;
- Năstase D-tru Ion, funcționar;
- Arlon Ștefan, agricultor;
- Manole I. Dionisie, funcționar;
- Zamfira Al. Bisericeș, văduvă răs.;
- Albu Ștefan, comerc.;
- Curt Husein Omer, muncitor;
- Ilie Viteș, chelner;
- Ion Mesares, muncitor;
- Ștefan Cocoroiu, funcționar;
- Radov P. Sava, arămar;
- Pișică Nicolae și Gh. V. Militaru, ferari;
- Durac Gh. funcț. Ion Gh. Mitrangă, sofer;
- Titel A. Ion, comerc.;
- Fulga D-tru funcț.;
- Stănescu Z. M. Șt. croitor;
- Ștef. Pușintelu, funcționar.

Din lipsă de spațiu vom continua publicarea înscrierilor, în numărul viitor.

Scumpirea pâinii

Sub guvernarea liberală, populația orașelor și în general toți câți cumpără o pâine plătesc și un impozit din care se dau așa zisele „prime de valorificare a grâului“.

Ar urma deci ca aceste prime să revină cultivatorilor de grâu, adică plugarilor.

Nici un plugar însă n'a văzut astfel de prime căci primele se dau exportatorilor de grâu care nu sunt nici cel puțin români și aproape toți străini cu pașaport sau jidan.

Iată o listă de nume, — societăți și persoane — cărora li s'a distribuit o parte din prime în anul 1937.

Sodsk, Hurmuziadis, Ceres, Berny, Balian, Deutsch, Frumentum, Granimax, Montag, Kalliner, Grupper, Sared, Anglo-Balcanică, Hagopian, Hadgian, Klein, Bunge, Dreyfus, Curculas, Criticos, Solomonidis, Dullas, Aschitopulos, etc, etc.

D. deputat dr. Mihai Isăcescu și-a făcut datoria și a protestat cerând suprimarea tuturor taxelor pe făină nu numai a primei de valorificare, protest care se află publicat în Monitorul oficial.

Deputații liberali, cât și țărăniști însă au aprobat astfel de taxe.

Semnul electoral al Frontului Românesc

Semnul electoral al Frontului Românesc

